

مدیرکل نوسازی مدارس استان تهران با بیان اینکه نگران سه شیفته شدن مدارس در برخی مناطق شهرستان‌های تهران هستیم. گفت: متوسط تراکم در تهران ۲۳ نفر است و هشت نفر بیشتر از سرانه متوسط کشوری است. کلاس‌هایی داریم که تا لب سکو و تخته دایر است و حتی امکان حرکت معلم در بین دانش آموزان مشکل است.

به گزارش ایسنا، علی شهری افزود: در دو سه سال اخیر که

آفتاب یزد گزارش می‌دهد

پل هوایی یا تونل وحشت!؟

آیا باید اتفاق دیگری رخ دهد تا مسئولان به فکر بیفتند؟

مسئولان شهر داری معتقدند که وظیفه آنها احداث پل‌های هوایی برای حفظ جان عابران پیاده است و وظیفه‌ای برای حفظ امنیت این پل‌ها ندارند از طرف دیگر این امکان برای نیروی انتظامی وجود ندارد تا یک مامور تمام‌وقت برای حفاظت از همه پل‌های عابر پیاده سطح شهر استخدام کند تا امنیت این نواحی را تامین کند!

آفتاب یزد- گروه اجتماعی: شاید این سوال برای شما هم پیش آمده باشد که با وجود پل‌های هوایی نسبت به غیرقانونی بودن «خانه‌های بازی» که به نگهداری مستمر کودکان اقدام می‌کنند، هشدار داد و گفت: مردم بعد از مراجعه به این مراکز باید از آنها مجوز سازمان بهزیستی را تقاضا کنند، در صورتی که اتفاقی برای کودکان در این مراکز فاقد مجوز از سازمان بهزیستی بیفتد، به دلیل عدم دریافت مجوز از سازمان، این نهاد بر آنها نظارتی ندارد. به این ترتیب می‌توان گفت این مراکز نه قانونی هستند و نه مجوز دارند. / ایسنا

اما هر روز افراد زیادی به جای عبور از پل هوایی از عرض خیابان عبور می‌گذرند! جایی که ماشین‌ها با سرعت از روی پل حافظ به خیابان سرابری می‌شوند و هر لحظه امکان تصادف وجود دارد اما عابران خطر تصادف را به جان می‌خرند! یا نگاه کوتاهی به پل هوایی دلیل این موضوع را می‌توان فهمید چرا که پل هوایی مقابل ساختمان بورس محل تجمع افراد معتاد است و بوی زنده‌ای در آنجا می‌آید و البته کمتر کسی در استفاده از این پل احساس امنیت می‌کند.

وضعیت پل‌های هوایی که در بزرگراه‌های شهر ساخته شده‌اند، به مراتب بدتر است، چرا که این اماکن جایی امن برای جیب‌برها، زورگیرها و البته کسانی که قصد آزار و اذیت زنان و دختران تنها را دارند، است.

■ **این پل‌ها به بستری گرم برای انواع و اقسام خلفاها و آسیب‌های اجتماعی تبدیل شده است**

شادان کریمی، جامعه‌شناس و پژوهشگر اجتماعی در گفت‌وگو با آفتاب یزد در این باره می‌گوید: «آزار خیابانی جودی نیست و سهل‌است که زن‌ها در فرهنگ ما با آن درگیر هستند! این آزارها از آزارهای کلامی شروع می‌شود و حتی در برخی از موارد به دست درازی هم ختم می‌شود. این آزارها امروزه تنها شامل زنان نمی‌شود و حتی کودکان را هم دربرمی‌گیرد و بارها دیده شده که تعرض‌های مختلفی به کودکان صورت گرفته است! در واقع آزارهای خیابانی به جنسیتی صورت می‌گیرد که هدفی نداشته باشد و در جامعه آن را ضعیف بدانند، در این حالت است که به آن‌ها تعدی می‌شود، این اتفاق در اماکن شلوغ به وفور رخ می‌دهد و یکی از دلایلی که سبب شده تا در وسایل حمل و نقل عمومی مثل مترو و اتوبوس قسمت خنم‌ها را جدا کنند همین موضوع است! با این وجود اما آزار و اذیت در پل‌های عابر پیاده موضوعی است که چند سالی از بروز آن می‌گذرد و با اینکه فعالین حقوق زن و جامعه شناسان بارها و بارها نسبت به آن انتقاد کرده‌اند اما باز هم تاکنون اتفاقی در این باره رخ نداده است! و روز به روز به تعداد بنرهای روی این پل‌ها افزوده می‌شود!»

او افزود: «در رابطه با مسئله تا امنی در پل‌های هوایی باید گفت که این مسئله تنها امنیت زنان را تحت الشعاع قرار نمی‌دهد بلکه امنیت خیلی از شهروندان جامعه را تحت تاثیر قرار داده، دلیل آن هم این است که در پل‌های عابر پیاده، مخصوصا در بخش‌های مرکزی و جنوب شهر خیلی از پل‌ها پله برقی ندارند یا پله برقی‌های آن‌ها خراب است و کار نمی‌کند، بنابر این رفت و آمد کمتری در آن‌ها صورت می‌گیرد از طرف دیگر بنرهای تبلیغاتی که در دو طرف این پل‌ها نصب شده و به نوعی فضای

منابع دولت با محدودیت روبه رو شد شاهد نقش پررنگتر خیرین مدرسه ساز در امر مدرسه‌سازی بودیم و امروز حدود نیمی از مدارس کشور خیرساز هستند. در استان تهران بود مهرماه جاری دو سوم مدارس تحویلی با کمک خیرین

مدرسه ساز شدند.
او تصریح کرد: ۱۲ هزار کلاس درس نیاز است که با درنظرگرفتن جمعیت فعلی دانش آموزی برآورد شده است

مدیرکل نوسازی مدارس استان تهران با بیان اینکه نگران سه شیفته شدن مدارس در برخی مناطق شهرستان‌های تهران هستیم. گفت: متوسط تراکم در تهران ۲۳ نفر است و هشت نفر بیشتر از سرانه متوسط کشوری است. کلاس‌هایی داریم که تا لب سکو و تخته دایر است و حتی امکان حرکت معلم در بین دانش آموزان مشکل است.

به گزارش ایسنا، علی شهری افزود: در دو سه سال اخیر که

آفتاب یزد گزارش می‌دهد

پل هوایی یا تونل وحشت!؟

آیا باید اتفاق دیگری رخ دهد تا مسئولان به فکر بیفتند؟

مسئولان شهر داری معتقدند که وظیفه آنها احداث پل‌های هوایی برای حفظ جان عابران پیاده است و وظیفه‌ای برای حفظ امنیت این پل‌ها ندارند از طرف دیگر این امکان برای نیروی انتظامی وجود ندارد تا یک مامور تمام‌وقت برای حفاظت از همه پل‌های عابر پیاده سطح شهر استخدام کند تا امنیت این نواحی را تامین کند!

و اگر رشد جمعیت را لحاظ کنیم به ۱۸ هزار کلاس در چندسال آینده نیاز خواهیم داشت. برای ایجاد هر کلاس متوسط ۳۰۰ میلیون تومان نیاز است. با اعتبارات و شرایط فعلی ساخت مدارس مورد نیاز بیش از ۳۰ سال طول می‌کشد و باید ردیف ویژه اعتباری دیده و یا تبدیل به احسن املاک آموزش و پرورش برای تامین منابع انجام شود. سه شیفته شدن مدارس در برخی مناطق شهرستان‌های تهران هستیم از خیران می‌خواهیم کمک بیشتری به ما داشته باشند.

از اماکنی که به عنوان بلبورد اجاره داده می‌شود همین پل‌های عابر پیاده است که عموما شاهدیم انواع و اقسام تبلیغات روی آن‌ها انجام می‌شود! این بلبوردها در واقع باید در کنار اتوبان‌ها قرار می‌گرفت نه اینکه روی پل‌های عابر پیاده به این شکل و شیوه که پل عابر را محصور کند! سازمان فرهنگی و هنری شهرداری با اجاره دادن این پل‌های عابر پیاده مکانی را برای رشد بزه جامعه می‌کند که بستر ساز آسیب‌های فراوانی در جامعه خواهد بود!»

■ **چه کسی مسئول است!؟**

چند سال پیش که تهران تا این حد از تابلوهایی تبلیغاتی اشباع نشده بود، چنین جرائمی هنوز متولد نشده بودند، اما با روند رو به رشد تبلیغات

شهری، وقتی پل‌های عابر پیاده تبدیل شدند به محل امن برای درآمذزایی شهرداری و البته کسانی که نیاز به فضای برای تبلیغ محصولات خود داشتند، آن وقت شکل کاربردی پل‌های هوایی نیز تغییر یافت و مکانسی که قرار بود برای عابران پیاده امن باشد به فضای ناامن امروز تبدیل شد تا جایی که عابران گذشتن از عرض خیابان را حتی به قیمت تصادف کردن به عبور از ایسن پل‌های اهنی که میان زمین و آسمان هستند ترجیح می‌دهند. به نظر می‌رسد ابتدایی ترین راهکار برای حل این موضوع ممنوعیت محصور کردن پل‌ها با انواع و اقسام تابلوهای تبلیغاتی باشد، اما این کافی نیست چراکه در ساعات شب و با تارکب شدن هوا پل‌های هوایی باز هم به مکان امنی برای انواع آسیب‌های اجتماعی تبدیل می‌شوند که امنیت را از شهروندان می‌گیرد! اما این اقدام برای قدم اول بهبود فضای شهری امری ضروری به نظر می‌رسد، هر چند که این موضوع بار مسئولیت مسئولین شهری را در جهت حفظ امنیت پل‌های هوایی که این روزها رها شده‌اند کم نمی‌کند! سوالی که مطرح است این است که چه کسی و چگونه باید امنیت این مکان‌هایی که میان زمین و آسمان قرار گرفته‌اند را تضمین کند؟ از طرفی مسئولان شهرداری برای حفظ جان عابران پیاده است و وظیفه‌ای برای حفظ امنیت این پل‌ها ندارند و نیروهای کلید و انتظامی باید به این وضعیت رسیدگی کنند چاره‌ای در این باره بیندیشند. از طرف دیگر این امکان برای نیروی انتظامی وجود ندارد تا یک مامور تمام‌وقت برای حفاظت از همه پل‌های عابر پیاده سطح شهر استخدام کند تا امنیت این نواحی را تامین کند! سوالی بی جوابی که در چند سال اخیر بارها و بارها پرسیده شده اما جوابی برای آن نیست این است که وظیفه حفظ امنیت در پل‌های هوایی بر عهده کدام نهاد است؟

توهم ترک «توتون» با دودهای مدرن سرطان‌زا

یک تست دردرساز

یک کوپل که به کمک باتری حرارت در آن ایجاد می‌شود، تشکیل شده است؛ این حرارت وقتی در کنار کارتریج قرار می‌گیرد باعث تولید بخار می‌شود و فرد این بخار حاوی نیکوتین را وارد بدنش می‌کند.
منجر شوند، آسیب می‌رسانند.
براساس داده‌های موجود، افرادی که سیگار الکترونیکی مصرف می‌کنند به نسبت غیرسیگاری‌ها ۵۶ درصد بیشتر در معرض خطر ابتلا به حمله قلبی هستند؛ خطر سکنه مغزی برای ایسن افراد هم حدود ۳۰ درصد بیش از کسانی است که سیگار نمی‌کشند.
«جورف وو»، سرپرست این گروه تحقیقاتی از دانشگاه استنفورد می‌گوید: تا به حال پژوهشی درباره تأثیر مایع به کار رفته در سیگارهای الکترونیکی صورت نگرفته است.

وی ادامه می‌دهد: این مطالعه به وضوح نشان می‌دهد که سیگارهای الکترونیکی یک جایگزین امن برای سیگارهای سنتی نیستند بلکه افرادی که از آن استفاده می‌کنند به میزان قابل توجهی در معرض حمله‌های قلبی و سکته قرار دارند.

■ **سیگار الکترونیکی**

ابزار مناسبی برای ترک سیگار نیست

علیرضا نوروزی روانپزشک مرکز ملی مطالعات اعتیاد، درباره ساختار سیگار الکترونیکی توضیح داد: این وسیله حدود ۱۰ تا ۲۰ سال است که در بازار وجود دارد و از یک محفظه‌ای که داخل آن «نیکوتین» است که به آن کارتریج گفته و

۵۰ درصد مدارس تهران قدیمی و نیازمند بازسازی اند

بنی آدم، رئیس هیئت مدیره مجمع خیرین مدرسه ساز شهر تهران با بیان اینکه استان تهران با معضلات بسیاری روبه‌روست که از جمله آنها می‌توان به ساختمان‌های با قدمت ۶۰ و ۷۰ ساله اشاره کرد.گفت: ۴۰ تا ۵۰ درصد مدارس تهران قدیمی‌اند و احتیاج به مرمت و بازسازی دارند. / ایسنا

گزارش

عرفان ورفیق ناریفیش

بیماری ام پی اس

چند وقتی است که قدم به سیزده سالگی گذاشته، سیزده سالگی که با بیماری ام پی اس گذشته است. بیماری که هر سال جزئی از بدن آن‌ها را درگیر می‌کند و از کار می‌اندازد. زندگی عرفان و بیماری‌ای که بسا ام پی اس درگیر شده، حال و روز خانواده‌ای آن‌ها یک سناریوی غم‌انگیز است که در زیر پوست شهر روی صحنه زندگی اجرا می‌شود.

به گزارش میزان، دوازده سال پیش بود که خانواده انصاری برای به دنیا آمدن دومین فرزندشان، لحظه شماری می‌کنند نام دومین فرزندشان را انتخاب کرده بودند، عرفان. بالاخره عرفان به دنیا آمد، علی آقا و همسرش در پوست خودشان نمی‌گنجیدند، حتی زمانی که فرزندشان را دیدند و متوجه شدند او با نوزادان دیگر متفاوت است باز هم خم به ابرو نیاوردند. مادر عرفان می‌گوید وقتی عرفان به دنیا آمد در ناحیه قفسه سینه و انگشتان هر دو دستش کمی مشکل داشت، به دکتر که مراجعه کردیم، گفت: به اصطلاح سینه کفتری است و این شکل سینه طبیعی است. با همین فکر زندگی را ادامه دادم تا اینکه در شش ماهگی وقتی متوجه شدم پسرم از لحاظ قد و قواره هیچ رشدی نداشته نگران‌تر شدم. او را که ندیدم تا نهم و گوشم نخورده بود. پسر من، کسی که نه ماه چشم انتظارش بودم حالا به گفته پزشکان دچار یک بیماری نادر شده بود. یک بیماری عجیب که هیچ درمانی ندارد و بعد بستری زیاد زنده نمی‌ماند همان روز با خدا می‌بمانم و تا تمام قدرت و توان برای عرفان وقت بگذارد تا او بتواند با این بیماری بجنگد.

است یک بیماری لاعلاج ژنتیکی.

خانم انصاری ادامه می‌دهدوقتی این جمله را از پزشک شنیدم تمام دنیا روی سرم خراب شد، آن روز اسمی را شنیدم که تا قبل از آن ندیده بودم، آن روز زبانت می‌گویی وجود نداشته می‌کن، یک بار هم به گوشم نخورده بود. پسر من، کسی که نه ماه چشم انتظارش بودم حالا به گفته پزشکان دچار یک بیماری نادر شده بود. یک بیماری عجیب که هیچ درمانی ندارد و بعد بستری زیاد زنده نمی‌ماند همان روز با خدا می‌بمانم و تا تمام قدرت و توان برای عرفان وقت بگذارد تا او بتواند با این بیماری بجنگد.

ستون سبز

ریگ پاشی جایگزین مناسبی برای مالچ پاشی

پدر کوپرناسی ایران می‌گوید: «سازمان ملل برای مقابله با بیابان‌زایی به چند موضوع مهم اشاره کرده است، موادی که برای بیابان‌زایی به کار می‌روند باید در محل وجود داشته باشند، مسائل زیست محیطی وجود نداشته باشد و آلودگی به‌وجود نیآورد، آزارن و به صرفه باشد و یک بار برای همیشه مشکل را حل کند.

به گزارش برنا، پروفیسور پرویز کردوانی با بیان اینکه مالچ نفتی خیانت است، افزود: اولین عیب آن، این است که تولید مالچ فرایند هزینه بری دارد، باید نفت را تبدیل به قیر و قیر را تبدیل به مالچ کرد. برای هر کدام از این مراحل نیاز به تخصص‌های ویژه و ساخت کارخانه است.مالچ‌قیرشل است که ۵۰درصد آن آب، ۴۸ درصد قیر و ۲ درصد ماده مزوج کننده می‌ریزند. این مراحل زمان بر و هزینه بر هستند. عیب بعدی آن این است که تنها یک ماشین مخصوص می‌تواند مالچ نفتی را بریزند. عیب بعدی آن این است که تنها محیط زیست صورت خود را از دست بدهد و زیست شود. از سوی دیگر بوی نفت سوخته از محیط بلند می‌شود و آمدن باد آن را به اطراف منتقل می‌کند وقتی قیر می‌پاشند، سطح زمین سیاه می‌شود و با ناپدید آفتاب حرارت آن بالا می‌رود. موجوداتی مثل کرم، خرچاکی و هزارپا یا گیاه‌های مثل کمکاری می‌روند. وقتی در این محیط باد می‌آید، باد داغ می‌وزد. در مالچ فلزات سنگین وجود دارد که سرطان‌زا هستند.

کردوانی در ادامه بیان عیب‌های مالچ پاشی بیان کرد: وقتی در یک محیطی مالچ می‌پاشند اگر باران ببارد، در زمین فرو نمی‌رود. در چاله‌هایی که وجود دارد آب مانند استخر می‌ایستد و بعد از یک مدتی تبخیر می‌شود. بعد از پاشیدن مالچ هیچ‌موجود زنده‌ای نپایند روی آن راه بروند زیرا آنها را از بین می‌برد، این برای انسان و حیوان خطرناک است.همچنین بعد از سه سال تا سه سال و نیم اثر مالچ از بین می‌رود. وی با اشاره به اینکه، بنابر دلایلی که مطرح شدند ریختن مالچ نمی‌تواند راه مثنی برای مقابله‌با بیابان‌زایی باشد، اظهار کرد: پیش‌های من این است که به جای مالچ پاشی از طبیعت برای حل این مشکل استفاده کنیم. طبیعت خودش راه تثبیت خاک را ارائه داده و آن ریگ پاشی است. در کشور ما هر جایی که ریگ وجود دارد، خیزی از گرد و غبار نیست. من با پاشیدن مالچ مخالف هستم و به جای آن نظریه پاشیدن ریگ را دادم.

پدر کوپرناسی ایران با بیان مزایای ریگ‌پاشی گفت: ریگ‌ارزان است و در همه جا وجود دارد. هزینه ریگ یک چهارم مالچ تمام می‌شود. در قسمت پایین دست سد‌هایی که ساخته شده‌اند، ریگ‌های فراوانی وجود دارد که می‌توان از آنها استفاده کرد. همچنین ریگ نیازی به ماشین مخصوص ندارد و با همین ماشین آلات معمولی که وجود دارند، می‌توان آن را جمع آوری کرد. انتقال و پاشیدن آن به محل ساده است و با توجه به اینکه رنگ ریگ، در مناطق مختلف با یکدیگر متفاوت است، وقتی که ریگ‌ها را پاشیدند شبیه گل قالی می‌شود و خوش منظره است. ریگ یک بار برای همیشه است و نیازی نیست که تکرار شود. از سویی ورود موجودات زنده به مناطقی که ریگ پاشیده‌اند ممنوع نیست و مردم هم می‌توانند از طبیعت محیطی که ریگ کاری شده است استفاده کنند. پاشیدن ریگ راه حل مناسبی برای مقابله با ریزگردهاست و برای تهیهی مانس‌های باید از راهکارهای دیگری استفاده کرد.

قرار بود بی‌ضرر باشد و جای توتون سنتی را بگیرد. حال‌ا نه تنها وسیله ترک سیگار نشده بلکه بلاي جان هم شده است؛ وسیله‌ای که به گفته کارشناسان هیچ تأثیری بر ترک دخانیات نداشته و یکی از عوامل بروز سرطان به‌شمار می‌رود. به گزارش فارس، سیگارهای ویپ (الکترونیکی) قرار بود بی‌ضرر باشند و از آن‌ها برای ترک سیگارهای حاوی توتون استفاده شوند اما حالا آن‌ها به عنوان عامل اصلی سرطان یاد می‌شود، قرار بود فقط دود از لوله‌هایشان خارج شود و ژست سیگار کشیدن را در ذهن مصرف‌کننده ایجاد کند اما حالا همین سیگارها بلاي جان مصرف‌کننده‌ها شده است. به گفته مسؤولان وزارت بهداشت اعتیاد به سیگارها و قلیان‌های الکترونیکی روزبه‌روز بیشتر می‌شود و این در حالی است که مضرات آن کمتر از سیگارهای معمولی نیست.

تنها کافی است سسری به قهوه‌خانه‌ها یا مراکز فروش سیگار و قلیان بزیند و یا اینکه در فضای مجازی خرید قلیان الکترونیکی یا «ویپ» را جست‌وجو کنید و با تبلیغ‌های بر زرق و برق این سیگار و قلیان‌ها به بهانه بی‌ضرر بودن شوه شوید. «ویپ» قلیان الکترونیکی کوچک شده است که با قیمت‌ها و انواع مختلف در فضای مجازی به فروش می‌رسد، سیگاری که نه تنها منجر به ترک دخانیات نخواهد شد بلکه به گفته کارشناسان می‌تواند عامل ایجاد سرطان باشد.

■ **افزایش حملات قلبی**

با مصرف سیگار الکترونیکی

همچنین نتایج یک بررسی جدید نشان می‌دهد استعمال سیگار الکترونیکی رسک خطر حمله قلبی یا سکته را افزایش می‌دهد. در سیگارهای

دیدگاه خود در مورد مطالب و گزارش اصلی این صفحه را به صورت پیامک با شماره ۳۰۰۱۴۱۴۲۸ در میان بگذارید.

نگرانی از سه شیفته شدن مدارس شهرستانهای تهران

و اگر رشد جمعیت را لحاظ کنیم به ۱۸ هزار کلاس در چندسال آینده نیاز خواهیم داشت. برای ایجاد هر کلاس متوسط ۳۰۰ میلیون تومان نیاز است. با اعتبارات و شرایط فعلی ساخت مدارس مورد نیاز بیش از ۳۰ سال طول می‌کشد و باید ردیف ویژه اعتباری دیده و یا تبدیل به احسن املاک آموزش و پرورش برای تامین منابع انجام شود. سه شیفته شدن مدارس در برخی مناطق شهرستان‌های تهران هستیم از خیران می‌خواهیم کمک بیشتری به ما داشته باشند.

از اماکنی که به عنوان بلبورد اجاره داده می‌شود همین پل‌های عابر پیاده است که عموما شاهدیم انواع و اقسام تبلیغات روی آن‌ها انجام می‌شود! این بلبوردها در واقع باید در کنار اتوبان‌ها قرار می‌گرفت نه اینکه روی پل‌های عابر پیاده به این شکل و شیوه که پل عابر را محصور کند! سازمان فرهنگی و هنری شهرداری با اجاره دادن این پل‌های عابر پیاده مکانی را برای رشد بزه جامعه می‌کند که بستر ساز آسیب‌های فراوانی در جامعه خواهد بود!»

■ **چه کسی مسئول است!؟**

چند سال پیش که تهران تا این حد از تابلوهایی تبلیغاتی اشباع نشده بود، چنین جرائمی هنوز متولد نشده بودند، اما با روند رو به رشد تبلیغات شهری، وقتی پل‌های عابر پیاده تبدیل شدند به محل امن برای درآمذزایی شهرداری و البته کسانی که نیاز به فضای برای تبلیغ محصولات خود داشتند، آن وقت شکل کاربردی پل‌های هوایی نیز تغییر یافت و مکانسی که قرار بود برای عابران پیاده امن باشد به فضای ناامن امروز تبدیل شد تا جایی که عابران گذشتن از عرض خیابان را حتی به قیمت تصادف کردن به عبور از ایسن پل‌های اهنی که میان زمین و آسمان هستند ترجیح می‌دهند. به نظر می‌رسد ابتدایی ترین راهکار برای حل این موضوع ممنوعیت محصور کردن پل‌ها با انواع و اقسام تابلوهای تبلیغاتی باشد، اما این کافی نیست چراکه در ساعات شب و با تارکب شدن هوا پل‌های هوایی باز هم به مکان امنی برای انواع آسیب‌های اجتماعی تبدیل می‌شوند که امنیت را از شهروندان می‌گیرد! اما این اقدام برای قدم اول بهبود فضای شهری امری ضروری به نظر می‌رسد، هر چند که این موضوع بار مسئولیت مسئولین شهری را در جهت حفظ امنیت پل‌های هوایی که این روزها رها شده‌اند کم نمی‌کند! سوالی که مطرح است این است که چه کسی و چگونه باید امنیت این مکان‌هایی که میان زمین و آسمان قرار گرفته‌اند را تضمین کند؟ از طرفی مسئولان شهرداری برای حفظ جان عابران پیاده است و وظیفه‌ای برای حفظ امنیت این پل‌ها ندارند و نیروهای کلید و انتظامی باید به این وضعیت رسیدگی کنند چاره‌ای در این باره بیندیشند. از طرف دیگر این امکان برای نیروی انتظامی وجود ندارد تا یک مامور تمام‌وقت برای حفاظت از همه پل‌های عابر پیاده سطح شهر استخدام کند تا امنیت این نواحی را تامین کند! سوالی بی جوابی که در چند سال اخیر بارها و بارها پرسیده شده اما جوابی برای آن نیست این است که وظیفه حفظ امنیت در پل‌های هوایی بر عهده کدام نهاد است؟

روزها یکی پس از دیگری برای عرفان و خانواده‌اش می‌گذشت، روزهایی که در آن بیماری، ضعف درد و بستری شدن در بیمارستان امری طبیعی به نظر می‌رسید. مادر عرفان می‌گوید: بیماری ام پی اس یک نوع بیماری است که هر سال بیمار را با یک مشکل روبه رو می‌کند، عرفان سه ساله بود که به کسه خاطر کمر زیر تیغ جراحی رفت، در چهارسالگی دچار تنگی کاتال نخاعی شد و دوباره زیر تیغ جراحی رفت. در شش سالگی دوباره قوز کمر باعث شد سر از اتاق عمل دربیآورد. هر سال و هر سال یک مشکل جدید تا اینکه اردیبهشت ماه امسال پسرم به کما رفت. عرفان سه روز در کما بود، در کلمه سه روز است، اما برای من و پدرش سی سال طول کشید. دعا کردم، نذر کردم تا خدا دوباره عرفان را به ما برگرداند. از آن روز به بعد با دستگاری که ریه‌هایش را باز و بسته می‌کند تا اکسیژنی که آن هم با دستگاه وارد بدنش می‌شود زنده بماند.

اما همه مشکلات عرفان به عنوان یک بیمار ام پی اس به اینجاست ختم نمی‌شود، مادر عرفان می‌گوید پسرم در هفت سالگی به مدرسه عادی رفت، مثل همه هم سنن و سال‌هایش راه می‌رفت و کارهای خودش را انجام می‌داد گاهی اوقات بلایای مدرسه هم کمکش می‌کرد و به برخی از کارهای او مثل دستشویی رفتن کمک می‌کرد، اما در سال دوم بلایای مدرسه به او رسید پسرم در هفت سالگی به مدرسه گفت: مدیر دیگر اجازه‌ز نمی‌دهد به عرفان کمک کنم، از طرفی بیماری هم باعث نشده بود که پسرم در راه رفتن با مشکل بیشتری روبه رو باشد به همین خاطر او را به مدرسه کودکان استثنایی بردیم. اما همین راه رفتن اندک را هم عرفان زمانی که به مقطع چهارم دبستان رسید از دست داد و ولیچر نشین شد.

■ **قرمزته**

عرفان عاشق فوتبال است، مخصوصا پرسپولیس، خیلی دوست دارد برای یک بار هم که شده بازیکنان تیم پرسپولیس را از نزدیک ببیند. کلی لباس ورزشی دارد و چند توپ، اما حیث که از زو به دل بچه‌ام مانده حتی برای یک بار یک شوت بزیند اینها را مادر عرفان می‌گوید و ادامه می‌دهد: تا آخر عمر فرزندم را تر و خشک می‌کنم، خسته شده‌ام، اما کم نمی‌آورم. تحمل می‌کنم، اما خدا می‌خواهم هیچ‌بندهای را با فرزندش امتحان نکند. وقتی شب عرفان بیدار می‌کند تا یک لیوان آب به او بدهم بارها عذرخواهی می‌کند، وقتی ادب او می‌بینم خدا را شکر می‌کنم که فرزندم با وجود بیماری‌ای که دارد صالح است. عرفان یک آرزوی دیگر هم دارد، هم داشن یک ولیچر برقی است که حداقل خودش بتواند حرکت کند. علی آقا پدر عرفان این روزها تبدیل شده به سفیر و حامی بیماران ام پی اس، از شناساندن این بیماری به جامعه و جمع آوری کمک‌های مردمی گرفته تا برگزاری نشستی که کارهای دیگر تنها گوشه‌های فعالیتهای اوست.